

Justitsministeriet

Lovafdelingen

Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2006-792-0270
Dok.: RAJ40394

Besvarelse af spørgsmål nr. 466 af 24. juli 2006 fra Folketingets Retsudvalg.

Spørgsmål:

”Ministeren bedes redegøre for om denne beskrivelse er korrekt:

En boligejer med adresse i Tyskland, som har udlejningsejendomme i Danmark og Tyskland og også arbejder med ejendomsforretninger i andre lande, har nægtet at betale skat i Danmark, idet han fastholder, at han bor i Tyskland. Retten har kendt ham skyldig i at have snydt det danske skattevæsen for omkring 1,8 mio. kr. Det skal han nu i fængsel for i 10 måneder, og han skal derudover betale en bøde i samme størrelsesorden som skattesnydet beløber sig til. Han kan tilsyneladende vælge at sidde bøden af. Derved lægges 60 dage oven i fængselsstraffen på de 10 måneder, det svarer til 30.000 kr. om dagen.

Hvis en danskboende person skylder det offentlige det samme beløb i skat, vil man så ikke forlange evt. hus på tvangsauktion, for at få nogle af pengene hjem, og er der således ikke en forskel på gæld til det offentlige mellem en herboende person og en person som bor i udlandet?”

Svar:

For så vidt angår spørgsmålet om udståelse af forvandlingsstraf for bøde, kan Justitsministeriet oplyse, at en person, der er idømt en bødestraf, ikke direkte kan vælge at afsone en bødestraf. I det omfang den pågældendes manglende betaling skyldes manglende betalingsvilje og ikke manglende betalingsevne, kan politiet imidlertid træffe afgørelse om udståelse af forvandlingsstraffen for bøden, jf. nedenfor.

Det fremgår af straffuldbyrdeleslovens § 90, stk. 1, at en bøde skal betales til politiet, medmindre andet er bestemt i afgørelsen. Hvis en bøde ikke betales, inddrives den af restanceinddrivelsesmyndigheden, medmindre inddrivelsesmyndigheden skønner, at inddrivelse ikke er mulig eller væsentligt vil forringe den pågældendes levevilkår, jf. straffuldbyrdeleslovens § 91, stk. 1.

Efter § 34 i bekendtgørelse nr. 995 af 19. oktober 2005 om inddrivelse af gæld til det offentlige skal restanceinddrivelsesmyndigheden oversende sagen til politiet med henblik på afgørelse af,

hvorvidt den pågældende skal udstå forvandlingsstraf, hvis det ikke er muligt at inddrive en bøde helt eller delvist, og skyldneren efter en konkret vurdering findes at have betalingsevne.

Afgørelse om udståelse af forvandlingsstraf for bøde træffes af politiet, jf. § 8, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 1022 af 17. oktober 2005 om opkrævning af visse bøder, konfiskationsbeløb og sagsomkostninger m.v. samt afgørelse om udståelse af forvandlingsstraf for bøde (bødebekendtgørelsen). Ved vurdering af, om en skyldner skal udstå forvandlingsstraf for bøde, skal politiet påse, at det ud fra de oplysninger, som politiet har modtaget fra restanceinddrivelsesmyndigheden, kan lægges til grund, at betingelserne for restanceinddrivelsesmyndighedens oversendelse af sagen er opfyldt, jf. § 34 i bekendtgørelse om inddrivelse af gæld til det offentlige. Politiet skal endvidere vurdere, om særlige forhold – f.eks. at skyldneren er under 18 år – med særlig vægt taler imod, at der træffes afgørelse om udståelse af bødeforvandlingsstraf.

Justitsministeriet har anmodet Skatteministeriet om bidrag til besvarelsen af den del af spørgsmålet, der handler om inddrivelse af skyldig skat. Skatteministeriet har i den forbindelse oplyst:

”Bemærkninger til spørgsmålet

SKAT, Hovedcentret, finder ikke, at den skitserede situation i spørgsmålet er ganske klar. Vi har derfor i forbindelse med vores udtalelse lagt til grund, at det er en dansk domstol, der har idømt den pågældende at betale skat efter danske regler samt en bøde i den nævnte størrelsesorden.

Vi har endvidere lagt til grund, at den pågældende er bosiddende i Tyskland, men at han ejer udlejningsejendomme i Danmark.

Vi har endvidere lagt til grund, at den pågældende person ikke har et forretningssted eller nogen forretningsadresse i Danmark.

Inddrivelse af skatter og afgifter

Krav, der i lovgivningen er tillagt udpantningsret, kan umiddelbart inddrives ved udlæg, jf. retsplejelovens § 478, stk. 2. Pantefogeden kan således umiddelbart foretage udlæg for offentligretlige krav, i det omfang kravet i lovgivningen er tillagt udpantningsret. Pantefogeden kan foretage udlæg for alle offentlige krav, som i lovgivningen er tillagt udpantningsret.

Udpantningsretten omfatter foruden selve kravet også krav på efterbetalinger af for lidt betalte beløb, samt renter, gebyrer, ekspeditionsafgifter, retsafgifter, tinglysningsomkostninger m.m.

Retsplejelovens § 487, stk. 1, angiver med hensyn til stedet, hvor en udlægsforretning kan foretages, 4 principale værneting, hvoraf kun 3 har betydning for pantefogeden:

- A. hvor skyldneren har hjemting, jf. retsplejelovens §§ 235, 236 og 238,
- B. hvorfra skyldneren driver erhvervmæssig virksomhed, og
- C. hvor der findes pant for den fordring, for hvilken udlæg søges.

De principale værneting er sideordnede, således at et eventuelt valg tilkommer pantefogden. Et subsidiært værneting kan kun anvendes, hvis ingen af de principale værneting er anvendelige, eller et principalt værneting tidligere har været anvendt uden, at SKAT opnåede fuld dækning for sit krav.

Hvis der ønskes anvendt et subsidiært værneting, skal sagen oversendes til det skattesamarbejde, hvor udlægsforretningen skal gennemføres.

Retsplejelovens § 487, stk. 2, angiver 2 sideordnede subsidiære værneting:

- A. den retskreds (det skattesamarbejde), hvor skyldneren opholder sig eller træffes, eller
- B. den eller de retskredse (skattesamarbejder), hvor skyldneren har aktiver.

I den skitserede situation vil der således kunne foretages udlæg i skyldners udlejningsejendomme i Danmark for den skyldige skat, ligesom den faste ejendom på baggrund af udlægget vil kunne sættes på tvangsauktion, hvis der ikke sker betaling af det skyldige beløb.

Såfremt en skyldner eller den, der hæfter for betalingen af skatter og afgifter i henhold til de danske bestemmelser, befinder sig i et andet EU-land, kan Rådets Direktiv 76/308/EØF af 15. marts 1976 om gensidig bistand ved inddrivelse af visse EF-fordringer bringes i anvendelse. Den anden medlemsstat er efter direktivet forpligtet til at inddrive de danske fordringer i overensstemmelse med de bestemmelser, der gælder for inddrivelse af lignende fordringer i denne medlemsstat.

[...]

Dette grunddirektiv blev i 1979 ændret ved Rådets direktiv 79/1071/EØF af 6. december 1979, hvor ordningen blev udvidet til også at gælde moms. Ved Rådets direktiv 92/108/EØF af 14. december 1992 blev ordningen yderligere udvidet til at omfatte visse punktafgifter. Endelig udvidedes anvendelsen af inddrivelsesordningen ved Rådets direktiv 2001/44/EF af 15. juni 2001, idet medlemsstaterne nu bl.a. også skal yde hinanden gensidig bistand til inddrivelse af direkte skatter.

Inddrivelsesdirektivet er gennemført i dansk ret ved lov nr. 8 af 18. januar 1978 med senere ændringer jf. hertil bekendtgørelse nr. 778 af 16. september 2002.

Vedtagelsen af Rådets direktiv 2001/44/EF af 15. juni 2001 medførte flere vigtige ændringer. Den væsentligste ændring findes i direktivets art. 2, der nu også kommer til at omfatte visse indkomst- og formueskatter samt beskatning af forsikringspræmier.

Endvidere vil renter, administrative sanktioner og administrative bøder samt omkostninger vedrørende de fordringer, der er anført i art. 2, være omfattet.

[*Sammenfatning*]

SKAT, Hovedcentret, har i forbindelse med afgivelsen af bidrag til besvarelsen af spørgsmålet lagt til grund, at det er en dansk domstol, der har idømt den pågældende, at betale skat ef-

ter danske regler. Det er endvidere lagt til grund, at den pågældende er bosiddende i Tyskland, men at han ejer udlejningsejendomme i Danmark.

SKAT kan, hvor skyldner er bosiddende i Tyskland, men ejer en udlejningsejendom i Danmark, under iagttagelse af retsplejelovens bestemmelser foretage udlæg til sikkerhed for den danske skatterestance i udlejningsejendommen i Danmark.

Den faste ejendom vil på baggrund af udlægget kunne sættes på tvangsauktion, hvis der ikke sker betaling af det skyldige skattebeløb. Tvangsauktion over fast ejendom er imidlertid tidskrævende, kompliceret og forbundet med økonomisk risiko. En fast ejendom vil derfor som udgangspunkt ikke blive begæret bortsolgt ved tvangsauktion, såfremt der ikke er en reel sikkerhed i ejendommen for det foretagne udlæg.

Det samme gælder, hvis der er tale om en skyldner, der er bosiddende i Danmark, og som ejer en udlejningsejendom her i landet. I denne situation vil SKAT dog også undersøge om, der måtte være andre aktiver og inddrivelsesmuligheder tilstede her i landet, og vil her vælge de mest effektive inddrivelsesmuligheder.”